

Po Deviatniku – 16.2.2020

Božie slovo

Milost' Božia nech je s nami!

Ján 11:38-44 „Ježiš sa znovu zachvel a pristúpil k hrobu. Bola to jaskyňa, zavalená kameňom. Iriekol Ježiš: odvalte kameň! Ale Marta, sestra mŕtveho Lazara, Mu povedala: Pane, už páchne, lebo je už 4 dni mŕtvy. Ježiš jej riekol: či som ti nepovedal: ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu? Odvalili teda kameň, kde ležal ten mŕtvy a Ježiš, pozdvihnúc oči k nebu, riekol: Otče, ďakujem Ti, že si ma vypočul. Ja som vedel, že ma vždy vypočúvaš, ale pre ten zástup, ktorý tu stojí, som to povedal, aby verili, že si ma Ty poslal. A keď to povedal, zavola veľkým hlasom: Lazar, pod' von! I vyšiel ten mŕtvy, zviazaný plátnom na nohách aj na rukách a jeho tvár bola zakrytá šatkou. Riekol im Ježiš: rozviažte ho, nech odíde“.

Jedným slovom vieme povzbudiť, ale jedným slovom vieme aj ublížiť. Má totiž obrovskú moc. A ak naše ľudské je také silné, o čo viac to Božie. Dnešná nedeľa patrí Božiemu slovu, o ktorom sme už počuli z najdlhšieho žalmu v Biblii. **Je to slovo mocné, ktoré dokáže preraziť aj to najtvrdšie srdce**, ktoré sa zatvrdilo kvôli zlým skúsenostiam, neláske, odmietnutiu alebo kvôli hnevu. No Božie slovo má moc aj nad diablom a smrťou, pretože práve Boh bude mať, na konci vekov, posledné slovo a to slovo víťazstva a života. Pre nás, ktorí veríme v Pána, je Jeho slovo nepostrádateľné, nenahraditeľné a dôležité. Bez neho nedokážeme svoju vieru budovať, živiť ani vydržať pokúšania či pády. Slovo nášho Boha je pre nás podmienkou života časného i večného, lebo ono trvá na veky. O sile tohto Božieho slova môžeme premýšľať aj na príklade príbehu vzkriesenia Lazara.

Jaskyňa predstavuje hriech a nevedomosť človeka. V podstate každý jeden z nás sa už od narodenia nachádza v takej jaskyni. Je tam tma, závan smrti a prostredie, ktoré nám možno občas príde ako milé a dobré, ale v konečnom dôsledku je nehostinné až odporné. Je to priestor, nad ktorým nemáme moc, hoci sa občas cítíme ako hrdinovia, ktorí dokážu všetko prekonať. Pravda je však taká, že *my sa tam tak pekne usadíme a tvárime sa, že tá jaskyňa je to najlepšie, čo môžeme v živote mať, kde môžeme žiť. Pretože sme ešte nespoznali svet života, ktorý prebieha von, za stenami tej jaskyne hriechu, neslobody a nevedomosti.*

Nemôžeme ten svet von spoznať preto, lebo jaskyňa je zatvorená **kameňom**, ktorý je obrovský a ktorý nemáme silu odvaliť sami. Veď ako aj, keď sme dnu a tam nie je žiadny spôsob, ktorým by sme sa sami dostali na svetlo. Kameň je

symbolom našej pýchy, zlých skúseností, negatívnych zážitkov, falošných ľudí, nesprávnych rozhodnutí, sebeckva, je symbolom našej nedôvery voči Bohu a ľuďom, symbolom beznádeje a hnevu na všetko a všetkých, vrátane nás samých. Ten kameň sa zväčšuje každým zranením. A čím dlhšie čakáme a odolávame hlasom zvonku, tým je ťažší a my sa tak stávame väzňami v jaskyni hriechu. Musí prísť niekto, kto ten kameň z jaskyne odvalí. A to bol kedysi dávno Pán Ježiš na Golgote a dnes sú to ľudia, ktorí už prežili vyslobodenie a túžia po tom, aby bol každý vypustený z jaskyne, v ktorej je oddelený od Boha a ľudí. ***Ten kameň máme odvaliť v živote každého aj my sami, aby sme ukázali ľuďom, že život vonku, v slobode a na svetle, je úžasný a je teda rozumnejšie a lepšie nechať sa zavolať z jaskyne samoty a smrti von.***

Hoci nám kameň niekto odvalí – rodičia, krstní či starí rodičia, priatelia, cirkev, rôzne nasledovaniahodné osobnosti z dejín – predsa len je treba ešte splniť jednu dôležitú vec. Niekto nás z tej jaskyne musí aj zavolať. Keď sme dlho oddelení od okolia, keď sme usadení vo svojej jaskyni hriechu, keď sme si pilne roky budovali svoj kameň bolesti, je ťažké vyjsť von bez toho, aby nás niekto zvonku neustil, že je správne opustiť jaskyňu zla. Musíme počuť **hlas**, ktorý nás volá von a musíme mu dôverovať, že nás volá k životu zo smrti. A ten hlas patrí výhradne Božiemu Synovi, Pánovi Ježišovi Kristovi. Jeho hlas, Jeho slovo má moc nás vyviešť zo všetkého zlého: z hriechu ku odpusteniu, zo smrti k životu, z neslobody do slobody Božích detí, z nedôvery k dôvere, z beznádeje k budúcnosti plnej pozitívnych správ. On Boží Syn aj nás volá a robí to každý deň nanovo, svojou milosťou: ty, pod' von! Ty smutný, beznádejný, utrápený, unavený, opustený, nemilovaný, neslobodný, ty, ktorý si neveríš alebo ktorého ľudia sklamali, ty pod' von! Ten hlas je hlasom lásky, pretože je to hlas Toho, ktorý nás miluje najviac na svete. ***Je to hlas Toho, ktorý sa dobrovoľne dal zavrieť do jaskyne hriechu, hoci si to vôbec nezaslúžil, aby nám priniesol slobodu. A preto je to hlas nehy a odpustenia, ktorému je hodné dôverovať. Lebo On nás nikdy nevolá do zla, smrti, hriechu, ale vždy do života a to tak časného, ale najmä večného v Jeho blízkosti.***

Ak necháme hovoriť Boha do našich životov, budeme slobodní. Áno, môže to znamenať ešte určitý čas poviazanosti hriechom, lebo ono to nejde naraz a nasilu, ale Pán nás pomaly privedie ku slobode, ktorá znamená službu Jemu a ľuďom, ku slobode, ktorá prináša život večný už teraz. Ale musíme počuť Boží hlas a to sa dá iba vtedy, keď otvoríme svoje srdce a počujeme, že aj dnes hovorí v Písme. Amen.